

Formanden: Herom har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Rigsdagen, den 19. Januar 1932.

Til Folketingets Formand.

Da der i de Udvalg, hvortil er henvist de af Venstre i Folketinget fremsatte Lovforslag:

Forslag til Lov om Nedsættelse af Skatter til Amtskommunerne i Finans-aaret 1931—32 og

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter

ikke er taget Initiativ til en saglig Forhandling om ovennævnte Lovforslag, og da der af Bestyrelserne for Partierne Venstre og det konservative Folkeparti i Landstinget i dette Ting er fremsat:

Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om Beskatning til Sogne og Amtskommuner af faste Ejendomme og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme, tillader man sig herved paa Forslagsstillernes Vegne at meddele, at de af Venstre i Folketinget stillede Lovforslag:

Forslag til Lov om Nedsættelse af Skatter til Amtskommunerne i Finans-aaret 1931—32 og

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter

tilbagetages.
Paa Forslagsstillernes Vegne
Krag.“

Er der nogen, der ønsker at optage disse Forslag? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de bortfaldet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tilbagetagelse af Forslag til Lov om Ændring i den kommunale Ejendomsbeskatning og Statstilskud til Kommunerne samt om Ejendomsskatten til Staten m. m.

Formanden: Herom har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Til Folketingets Formand.

Undertegnede Forslagsstillere til det i Folketinget den 26. September f. A. forelagte

„Forslag til Lov om Ændring i den kommunale Ejendomsbeskatning og Stats-

tilskud til Kommunerne samt om Ejendomsskatter til Staten m. m.“ anmelder herved, at vi ønsker at tage det nævnte Lovforslag tilbage.

Da Lovforslaget siden dets Forelæggelse ikke har faaet nogen Realitetsbehandling, og da Forslagsstillerne meget maa ønske, at dette sker, har Forslagsstillernes Parti i Landstinget sammen med Partiet Venstre fremsat to Forslag, som angaar de samme Spørgsmaal, og trækker derfor Forslaget tilbage.

Rigsdagen, den 19. Januar 1932.

*Christmas Møller. V. Fibiger. Korsgaard.
A. Chr. D. Petersen. C. J. F. Sven.
H. Parkov. Halfdan Hendriksen.*“

Ønsker nogen at optage Forslaget? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5387; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2542).

Schröder: Naar man ser paa det Forslag til Lov om Lærlingeforholdet, som vi i Dag behandler i dette høje Ting, og samtidig kaster et Blik tilbage paa de første famlende Forsøg i 1880erne paa Lovgivning paa dette Omraade; maa man naturligvis indrømme, at der er sket betydelige Fremskridt. Medens man i 1880erne nærmest havde Læremesterens Tarv for Øje, nærmest mente at skulle overvaage, at den Lærling, han havde antaget, ogsaa blev i Læren, saa længe Læremesteren kunde have Gavn deraf, og der derfor skulde afsluttes Lærekontrakter, er man i Tidens Løb efterhaanden kommet ind paa, at en Lærlingelov tværtimod skal være en Beskyttelse for den unge og opvoksende Slægt. I Lovforslaget af 1881, som først med betydelige Ændringer blev gennemført saa sent som i Slutningen af 80erne, fandtes f. Eks. den Bestemmelse, at Arbejdstiden for Lærlinge under 18 Aar ikke maatte overstige 12 Timer daglig, dog med sædvanemæssige Spise- og Hviletider — hvor lange disse sædvanemæssige Spise- og Hviletider skulde være, nævnte Loven i øvrigt intet om. Det bestemtes endvidere, at paa Folkekirkens Søn- og Helligdage maatte det